

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 160

CLEVELAND, OHIO, SATURDAY MORNING, JULY 9TH, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Demokrati bodo zmagali novembra meseca s po- močjo republikancev

Albany, N. Y., 7. julija. Governor Roosevelt dobiva dnevno več brzojav in pism od priznanih republikancev, ki naznanjajo, da bodo letos zapustili republikansko stranko in volili demokratski tiket. Kot vzrok navajajo jasno začrtano platformo demokratske stranke v nasprotju z nejasno in brezpomembno platformo republikanske stranke. Samo včeraj je dobil governor nad 5,000 brzojav in pism, in dve tajnika imata ves dan dovolj dela, da odpirata pisma. Governor Roosevelt odpotuje v nedeljo večer s svojimi štirimi sinovi proti New Hampshire. Najel so neko barko za \$150.00. Barka je 40 čevljev dolga. Na krovu bodo samo governor in štirje njegovi sinovi, ki bodo barbo vozili, sami sebi kuhali in prali perilo. Governor želi biti za par tednov sam, vendar bo vzel s seboj več uradnih listin, katere bo skušal rešiti spotoma. Sledila mu bo tudi druga barka, ki se bo približala governorjevi enkrat na dan za morebitna sporočila za javnost.

Ogromni izdatki Amerikancev za potovanje

Washington, 8. julija. Amerikanci so še vedno narod, ki največ potuje, in v letu 1931 so potujoči Amerikanci potrošili nič manj kot \$457,000,000 v različnih tujih državah. Nasprotno temu so pa vsi ostali narodi sveta, ki so prišli v Ameriko, potrošili samo \$112,000,000. V Kanadi in v Franciji Amerikanci še vedno največ potrošijo. Amerikanci so izdali lansko leto v Kanadi \$239,000,000, v Franciji pa \$110,000,000, v Rusiji \$10,000,000, v Angliji \$27,000,000 in v Italiji \$16,000,000. Vsega skupaj je lansko leto potovalo 239,343 turistov v Evropo.

Boksar Schmeling hvali Zedinjene države

Berlin, 8. julija. Max Schmeling, ki je zguabil prvenstvo v rokoborbi v Ameriki, se je vrnil z pet v Nemčijo, kjer je bil kljub porazu navdušeno sprejet. Glede Amerike se je zelo pohvalil, češ, da je časopisje prijazno in njemu naklonjeno, kot tudi ameriška javnost. "Amerikanci so v resnici odlični in prijavili ljudje," je dejal Schmeling.

Smrtna kosa

V Emergency bolnišnici je v petek popoldne umrla Paulina Tekaucić, rojena Oberstar, stara 56 let, stanujoča na 14201 Aspinwall Ave. Tu zapušača žalujočega soproga in tri sinove, Franka, Josepha in Mike ter polsestro, sister Manette. V Clevelandu je bivala 37 let. Doma je bila iz vasi Hinje pri Žužemberku. Pogreb ranjke se vrši v torek iz hiše žalosti pod vodstvom Jos. Zele in Sinovi. Prizadetim sorodnikom naše sožalje, ranjki pa bodi ohranjen blag spomin!

Tudi smrt se nas brani

Zdravstveni urad mesta Clevelanda poroča, da je umrljivost v Clevelandu bila v prvih šestih mesecih letošnjega leta veliko manjša kot v isti dobi lanske leto. Le 11.6 smrtnih slučajev izmed 1,000 ljudi je zaznamovati, napram 12 slučajem lanskega leta. Tako vidimo, da se nas v tej krizi celo smrt brani in je pozabila na nas.

Mesto New York dolguje groceristom pol milijona dolarjev za reveže

New York, 8. julija. Kakih 150 neodvisnih groceristov mesta New York se je zbralo včeraj, da se dogovorijo, kaj naj storijo napram vladi mesta New York, ki ne plačuje računov za hrano brezposelnih. Oddelek za javno blagostanje v New Yorku je obljubil groceristom, da lahko dajejo živež brezposelnim, ako se slednji zgledajo s gotovimi izkaznicami od mestne vlade. Groceristi so dajali blago na te izkaznice, in sedaj je preteklo že nad tri mesece, pa niso dobili še nobenega denarja, dasi dolguje mesto že nad pol milijona dolarjev groceristom. Groceristi, ki so kupovali blago s svojim denarjem, se pritožujejo, da je več njih morlo že zapreti svoje trgovine, dočim drugim v kratkem preti pogin. Večina groceristov se nahaja v okrajih, kjer prebivajo sami siromaki, in ti so prodajali napram izkaznicam. Dasi so ponovno že zahtevali denar od mestne vlade, pa doslej niso dobili še centa, četudi ima mesto denar v bankah. Groceristi nimajo več kredita, in tudi kupovati več ne morejo, torej tudi brezposelni ne bodo mogli dobiti denarja.

Položaj dela

Državni posredovalni urad za delo v Clevelandu poroča o sledenjem rezultatu brezposelnosti v mesecu juniju. V pravkar preteklem mesecu je dobilo 10 odstotkov več ljudi delo kot pa v mesecu maju. Dasi so bila dela oddana v juniju mesecu večino le začasna in taka dela, ki se jih more opravljati le v poletju, vendar naznanja posredovalni urad, da je bilo v juniju več del oddanih kot sploh v katerem drugem mesecu od septembra meseca lanskega leta. Vodja posredovalnega urada za delo, Mr. Seiple, ne more prehladiti potrpežljivosti brezposelnih, ki se den za dnem, mesec za mesecem oglašajo v uradu in čakajo prilike, kdaj bodo dobili delo. Mnogo izmed njih je potrošilo že vse svoje prihranke, mnogi so že zgubili hiše, pustiti so morali zavarovalnino, nekateri so fizično in duševno uničeni, pa vendar vztrajajo in imajo z upanje, da pridejo do dela." Državni posredovalni urad za delo se nahaja v pritličju City Hall.

Chicaški župan je nevarno bolan

Chicago, 8. julija. Neuradno se poroča, da je chicaški župan Anton J. Cermak zelo nevarno bolan. Prijatelji sicer trdijo, da ni nič hudega, toda njegov lastni tajnik ni mogel do njega, in dva policista stojita pred vratmi njegove bolniške sobe. Demokratski voditelji se že posvetujejo, da izvolijo začasnega župana.

Malo je davkov

Dasi manjka samo še deset dni, ko bodo zaključene davčne knjige in se ne bo moglo več plačati davkov, razven ako je svota spremljana s kaznijo, pa so nabrali v davčnem uradu samo še \$3,070,000. 20. julija je zadnji dan za davkov, in kot trdijo državni nadzorniki, te dobe ne bodo podaljšali. Vsega skupaj je razpisanih nad \$36,000,000 davlov.

* John D. Rockefeller je danes 93 let star.

Ljubitelji vode bodo kmalu v vodi

Uspešen beg treh deportirancev z Ellis Islanda

New York, 8. julija. Šele sedaj je prišlo na dan, da se je trem osebam posrečilo pobegniti z Ellis Islanda, kjer so bili pridržani, da jih deportirajo v Evropo. Dva izmed pobeglih sta bivša kaznenca v Sing Singu. Vodstvo naselniškega otoka neče izdati imen beguncev. Begunci so se spustili z višjega nadstropja s pomočjo skupaj zvitihrjuh na dvorišče, nakar so bežali proti vodi. Skoró gotovo so plavali proti kolodvoru Central Railroad of New Jersey, ki je najbližji. Mogoče je pa tudi, da so jih odpeljali prijatelji v čolnu. Na vsak način je bilo doslej vse iskanje za njimi popolnoma brezuspešno. Beg se je zvršil v noči zadnje sobote.

Resolutna Amerikanka ugnala sprevednika

Budapest, 8. julija. Kot poroča madžarski časopisje je Amerikanka Mrs. Myrtle Robinson, ki je po poklicu pisateljica, pobila sprevednika vlaka, v katerem se je vozila v prvem razredu, na tla, ko je sprevednik postal nadležen. Sprevednika so izročili na prihodnji postaji policiji.

Jagode je pobiral

Edward Booth, mehanik, se bori v bolnici s smrtno. Booth je pobiral maline na neki farmi blizu Gallipolis, ko ga je pila strupena kača.

Plača davke na pivo

Julian Honore je dobil obisk policije, ker je izdeloval pivo na svojem domu. Sprva se je smejal, potem je pa postal jezen in rekel, kaj vraga ga policija moti, saj vendar plačuje davek na pivo, torej ga postavno izdeluje. Šele na sodniji so mu pojasnili, da je davek naložen na hmelj in slad, toda to še ne daje dovoljenja svobodno variti pivo.

Dolgovi brisani

Lausanne, Švica, 8. julija. Končno so se Nemci sporazumeli glede vojne odškodnine in reparacij z bivšimi zavezniki, ki so Nemčiji odpustili reparacije in vojne dolgeve. Nemčija bo vplačila v skupno blagajno pri Mednarodni banki svoto \$712,000,000 v bondih. Toda zavezniški tega denarja ne bodo rabili za sebe, pač pa za morebitna plačila Zed. državam. Nemčiji niti ni treba takoj pripraviti bondov, pač pa, kadar dovoljuje to njen kredit. Ti bondi bi bili plačljivi v 37 letih, toda ako tekom prihodnjih 15 let Nemčija ne more spraviti skupaj tega denarja, tedaj se ji ves dolg odpusti. Glavno pa je sedaj, kaj porečejo Zedinjene države. Prvi glas je prišel iz Washingtona, ki pravi, da je ameriška vlada pripravljena posamezno se dogovarjati s svojimi evropskimi dolžniki, ki ji dolgujejo \$11,000,000,000 glede odpisa te svote. Kako in kaj se bo v kratkem videlo. Na vsak način pa bo Amerika zgubila ogromne svote, katere bodo morali poravnati ameriški davkoplačevalci.

Ne bo piknika!

Slovenski Sokol v Collinwoodu naznanja, da ne bo imel piknika v nedeljo, 10. julija, kot je bilo naznanjeno. Prosi se, da občinstvo vzame to v naznanje.

Sweeney in delavci

Cleveland Federation of Labor je izročila včeraj kongresmanu Martinu Sweeney svojo zaupnico, ker je na demokratski predsedniški konvenciji se potegnil za Roosevelta.

* Ruske oblasti so zaprle 400 japonskih ribičev na Pučici otokih.

Norman Thomas obsoja platforme obeh strank

New York, 8. julija. Norman Thomas, kandidat socialistične stranke za predsednika, je imel v Camden pred več tisoč posluršalci govori, v katerem se je izjavil o platformah obeh strank, republikanske in demokratske. Glede republikanske se je izjavil: "Platforma republikancev ni drugega kot besedično in napeto priznanje zaslug Herbert Hooverja, katere zasluge obstoje v tem, da na vso moč podpirajo privatni profit." O demokratski platformi je pa povedal: "Demokratska platforma je boljša in razumljiva, toda milje oddaljena od liberalizma, kot ga je na primer kazala leta 1896 demokratska platforma. Demokratska platforma ne omenja ničesar o priznanju Rusije, ničesar o Ligi Narodov, je proti ertanju dolgov, in v gospodarskem in tarifnem vprašanju ni drugega kot hlinjenje, pač pa zahteva reguliranje trustov in nadzorstvo javnih naprav."

Kako je z delom

Trgovska zbornica v Clevelandu poroča, da je od leta 1929 vsega skupaj zgubilo 38,685 oseb delo v Clevelandu, nadalje da se je znižalo povprečno število delovnih na teden od 50 na 27. Povprečna plača na uro za neizučene delavce je le 39 centov na uro. 5 kompanij poroča, da bo zvišalo število delavcev v juliju, 8 jih bo znižalo, 24 pa ne bo imelo nobene spremembe.

Ukradena moka

Na postaji Nickel Plate železnice na 120. cesti, so veterani skladali iz železniškega voza moko za brezposelne, ko se je navadila ganga kakih 100 moških, ki so odnesli 50 vreč moke po 25 funtov. Storilcev se niso mogli izslediti.

* V severni Argentini je zadel močan sneg.

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

Joseph Vučić, tajnik društva št. 8 S. N. P. Jednote v So. Chicago, Illinois, je imel zopet nesrečo ko so ga letos že drugi obiskali reparji in mu vzeli društveni denar. Zadnjo sredo zvečer okoli 9. ure sta prišla k njemu v stanovanje dva neznanca moška in zahtevala denar, ki ga je društvo nabralo na pikniku prejšnjo nedeljo. Ker se je Vučić obotavljal, sta ga napadla z britvijo, ki sta jo dobila pri njem, ker se je pravkar bril in ga lahko ranila na vratu. Dal ji je \$270.00, nakar sta zginila. Vučić sumi, da ima "dobre prijatelje," ki so mu aranžirali roparski obisk.

Brata Anton in John Grohar v Jolietu, ki vodita grocerijsko trgovino, sta sklenila, da zgradijo novo prodajalno na račun neiztirjanih dolgov. Nečrt je, da vsek dolžnik dela pri zgradbi za 50c na uro in zasluček se mu odpiše od dolga. Ako se odzovejo vsi dolžniki z delom, bo nova prodajalna postavljena v tleh tednih.

V Latrobe, Penna., je na operaciji umrla Sophie Judež, stara 40 let. Ranjka je bila rojena v Latrobe, Penna., kjer zapušača moža, sina in hčer.

Nevarnost submarinov

Submarini niso samo nevarno vojno orodje v vojskem času, pač pa tudi v mirnih časih. Slednje navajamo nekatere večje submarinske nesreče: 24. marca, 1915, se je potopil ameriški submarin F-4 v Honolulu zalivu. 21. mrtvih. 23. marca, 1922, je potopil en angleški submarin druzega pri Gibraltarju. 23 mrtvih. 10. januarja 1924, angleški submarin L-4, potopljen od angleške vojne ladje. 83 mrtvih. 19. marca, 1924, japonski submarin zginil pri Sasebo. 49 mrtvih. 25. septembra 1925, ameriški submarin S-51 potopljen po parniku City of Rome. 33 mrtvih. 17. decembra 1927, ameriški submarin S-4 potopljen po obrežni stražni ladji. 40 mrtvih. 6. avgusta, 1928, laški submarin F-14 zginil pod vodo. 31 mrtvih. 9. junija 1931, angleški submarin Poseidon potopljen na Kitejskem. 40 mrtvih. 24. oktobra 1931, ruski submarin uničen na Finskem, 50 mrtvih. 11. novembra 1931, angleški submarin M-2, zgubljen pri Devonshire. 68 mrtvih. 26. januarja 1932, angleški submarin M-2, potopljen v angleških vodah. 61 mrtvih.

Na obisk v domovino

Včeraj je zopeč odpotovalo večje število rojakov v domovino. V New Yorku se vkrcajo na parnik "Ile de France" sledeči: Jos. Koprivc, Mrs. Pauline Bukovinski, Mrs. Terezija Grivic, Louis Zleeto, Jos. Benc, Frank Popesh, Mijo Krsnik in Mrs. Fanika Krsnik. Potniki potujejo po posredovanju domače trdke August Kollander, katero vodi sedaj Mr. Anthony Svet, ker se Mr. Kollander nahaja v domovini. Mr. Kollander pride potnikom nasproti do Havre, in jih bo spremljal v domovino. Srečno pot vsem skupaj!

Neurje v Ohio

V četrtke ponoči je viadalo veliko neurje, podobno ciklonu, v osrednjem delu države Ohio. Prizadeti so zlasti farmarji.

Piknik Slovenske mladinske šole in drugi izleti v nedeljo

Ker je bilo že več nedelj, katere je piknikarjem pokvaril dež, in ker je tudi ta teden več ali manj deževalo, se za nedeljo seveda pričakuje najlepšega vremena, kajti večer dež in julij mesec se nikakor ne strinjata. Zato se pa pripravite vsi, ki želite enkrat v lepi naravi dobre zabave, za nedeljo, in na izbiri imate štiri različne piknike, da jih obiščete, kakor vam kaže dobra volja in veselo razpoloženje.

Slovenska šola Slovenskega Doma na Holmes Ave. ima v nedeljo svoj prvi izlet. Šola je bila ustanovljena šele letos, toda pod izvrstnim učiteljem Mr. Urbančičem je pokazala nepričakovano odlične uspehe pri naših mladini. Poleg velikega števila otrok slovenskih staršev, ki so pehajali v to šolo, so se pa tudi dobro neučili, več kot se je pričakovalo v danih razmerah. V nedeljo nameravajo otroci in njih starši prirediti skupni piknik na zelo prijazno Frank Kavškovo farmo. Ker je šola potrebna dohodkov, in ker je to prvi piknik, ste prijazno vabljeni Slovenci iz Collinwooda, da pridete v kar največjem številu. Dajte otrokom poguma, šoli pa podlagce za nadaljno delo v narodnem cizru.

Poznano dramsko društvo Anton Verovšek tudi priredi v nedeljo svoj izlet na Verbičeve prostore v bližini Painesville. V krogih igralcev in igralrk Verovška se boste gotovo dobro počutili.

Navečje slovensko moško društvo v Clevelandu, društvo sv. Jožefa, št. 169 K. S. K. J. pa priredi v nedeljo svoj izlet na Močilnikarjeve farme. Kako in kaj se bodo imeli, ste že brali v več dopisih, da bo pa lušno med številnimi člani in gosti, o tem se strinjajo vsi, zlasti pa odbor, ki vas prijazno vabi, da posetite ta piknik na Močilnikarjevi farmi v nedeljo.

Veterani brez sredstev v Washingtonu

Washington, 8. julija. Vlada se trudi, da spravi bivše ameriške vojake, ki so korakali v Washington, da zahtevajo izplačilo bonusa, zopet domov. Hoover je že poslal poslanico na kongres, v kateri zahteva \$100,000, da se plača železniška vožnja za veterane, ki bodo odpeljani domov. Senat je že sprejel resolucijo, da se spravi veterane domov pred 15. julijem, in da dobi vsak veteran 75 centov dnevnice, dokler ne pride domov. Tudi poslanska zbornica bo sprejela isti predlog. Včeraj je kakih 600 komunistov hotelo povzročiti nemire pred kapitolom, toda komuniste so veterani sami pregnali.

Raztrgan od medveda

Thomas Earl, ki v Brookside parku skrbi za enajst medvedov, je šel včeraj zjutraj v kletko medveda "Sunshine," da ga nakrmi in očisti prostore. Komaj je Thomas stopil v klet, ko se je 900 funtov težki medved dvignil kvišku in napadel svojega stražnika, katerega je tako zdelal, da je bil Thomas kmalu mrtev. Na pomoč so prišli drugi stražniki, ki so začeli streljati na medveda, dokler ga niso ubili. Pri tem sta dve krogli prišli tudi v truplo Thomasa, ki je ležal pod medvedom.

* Država North Dakota bo glasovala za odpravo prohibicije.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisu: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt leta \$1.75
Za Evropo celo leto \$7.00; pol leta \$3.50.
Posamezna številka 5 cence.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

88

No. 160, Sat. July 9th, 1932

Nova ameriška demokracija

V Ameriki imamo v resnici najstarejšo obstoječo demokracijo. V nobeni drugi deželi sveta ne obstoji splošna volivna pravica tako dolgo, kot v Ameriki. Nobena druga dežela se ni razvijala tako svobodno, brez vsakega tujezemskega vpliva, kot se je razvila Amerika, ker je imela ugodno geografsko lego, ekonomsko neodvisnost. Amerika je bila od nekdaj bogata z naravnimi zakladi, nikdar ni imela sosedov, ki bi iz zavisti prežali na njo, ni imela takozvane stare družbe in plemenitšev, ki bi se neprestano sovražili in pobijali med seboj, nikdar nismo bili prisiljeni stanovati tesno skupaj, kot bivajo narodi Evrope.

Nihče nam nikoli grozil ni, živeli smo v miru, sami za sebe. Amerikani nima žalostne preteklosti, ker je pozno začela v svetovni zgodovini, nastala je v stoletju, ko se je rodila nova civilizacija. Amerika je položila svoje seme v svežo zemljo. Industrija je njena stalna spremljevalka bila doslej, ko je izkoriščala bogastvo neobsežne deviške zemlje.

Tako je dospela Amerika do točke, kjer stoji danes. Ves napredek je bil skoro avtomatičen, popolnoma ameriški, narajen po lastni ameriški sili. To je bil napredek ameriške demokracije.

In danes nastane vprašanje: Kje smo? Kje je Amerika? Na to vprašanje vam skoraj noben Amerikaneec ne more odgovoriti. Najmanj pa so zmožni odgovori mojstri ameriške politične usode, ki bodo letos vodili silovito narodno predsedniško kampanjo v tem najbolj kritičnem času izmed vseh časov. Nimamo letos v Ameriki samo gospodarske krize, pač pa se ji je pridružila prvič po dolgi letih tudi resna politična kriza.

Že deset let ali več poslušamo v Ameriki oznanjevanje o krizi, ki preti ugonobiti demokracijo. Toda šele dobrih par mesecev je tega, da je ogromna masa ameriškega naroda v resnici opazila to krizo. Ameriška demokracija je prav podobna temu ali onemu avtomatičnemu stroju ali predmetu, kot je n. pr. telefon. Tu je telefon, vedno na razpolago, dočim ga včasih rabimo, včasih ne, toda pripravljen je vedno. Narod se je v teh letih malo zmenil za ta svoj demokracijski stroj, le redkokdaj ga je rabil.

Toda letos se je ameriški narod zdrnil. Začel je z največjim zanimanjem opazovati ta svoj avtomatični stroj — svojjo vladno — prisiljen je bil k temu. Davki, tarif, vedno večji vladni stroški, vedno večja korupcija v uradnem stroju in poslovanju, zginjajoči kredit mest in držav, brezposelnost, nestanovitnost financ, pitanje siromakov iz javnih blagajni, lakota in žeja, raketirji in panika — vse to se je zdumpalo v dolino depresije, in Amerikaneec motnih oči zre v dolino, čudeč se, kje od vraga se je vse to moglo zbrati skupaj v tej blagoslovljeni in demokracijski deželi Ameriki!

In Amerikaneec je prišel v tej krizi filozofirati, češ, vlada je tista, ki nam zapoveduje, ona vodi in narekuje. Vlada nam je začela narekovati življenjski način. Torej je demokracija v začasni krizi, kajti kjer vlada preveč zapoveduje, narod zgubiva svoje pravice. Vsega je dosti, živčev, materiala, delovnih rok, strojev, vsega, vsega je preveč, torej bi stvenega pomanjkanja glavnih predmetov za življenje in obstanek ni, napaka mora biti kje drugje. Pomanjkanje mora biti torej kje drugje, v inteligenci demokracijskega pojmovanja, v naših političnih institucijah. Da, tudi druge vlade so se zrušile v svojem prizadevanju, toda ne bi smelo zmeriti Ameriko, ki si je sama pomagala naprej brez koga drugega.

Amerikaneec misli in misli, počasi misli, toda misli vendarle. Kar naenkrat se je zavedel, da narodni pregovor: "business as usual" ne pomeni ničesar več. In ker je vsega v obilici, išče Amerikaneec pri vladi od pomoči, polagoma mu vstaja sumnja v srce, da je v vladi nekaj narobe. Amerikaneec se je začel ozirati po svojih governorjih, kongresmanih, senatorjih, sodnikih, županih.

Vendar to so samo pogledi zaenkrat, ne da bi si Amerikaneec znal raztolmačiti kako in zakaj. Ogromna množica ameriškega naroda še danes ne dolži politikarjev za vse zlo depresije. Povprečni Amerikaneec še vedno dolži — bankirje. In ker misli, da politikarji dajejo potuho bankirjem, se je začel ozirati po politikarjih. In to priložnost so izrabili razni hudomušneži v žurnalizmu, nikdar prej nismo imeli še toliko smešnih in zasmehujočih listov kot danes, in ljudje jih s strastjo prebirajo. Zasmehovanje prinese sramoto, malovažnost, respekt zgine. Ni čuda torej, da se je dobilo pred nekaj tedni 7,700 državljanov v Texasu, ki so poslali na kongres poziv, naj nemudoma odgodi svoje zborovanje.

Ljudje na cestah se ustavljajo in govorijo. Vseposvodi vidite skupine moških, ki govorijo o stvareh, ki jim prej niti na misel niso prišle. Ljudje govorijo — politiko. In pogovor je isti v velikih mestih kot na deželi. Dva farmarja se srečata, pa ne bosta govorila, kakšna bo letošnja pšenica, pač pa ugrabila kaj počne oni "samanabučarski kongresman" v Washingtonu.

D O P I S I

IZLET SLOVENSKE ŠOLE SLOVENSKEGA DOMA

Predpriprave za izlet mladine Slovenske šole Slovenskega doma na Holmes Ave. so v polnem teku. V očigled vsem zaprekan slabih časov, ki ubijajo dobro voljo, bo to edini izlet te vrste do sedaj v tem okrožju. Šolski odbor je našel dovolj dobre volje med starši kakor tudi med trgovci, da kaže uspeh dobre znake že v naprej. Omenil bi nekaj trgovcev, ki so priskočili na pomoč, vendar njih imena pridejo v javnost v splošni zahvali.

Izlet se vrši na Kauškovo farmo, ki se nahaja poleg znane Močilnikarjeve. Kdor se hoče peljati s trukom, naj pride k Slovenskem domu. Ves program in drugo je že urejeno. Toliko v kratko pojasnilo.

Slovenci in Slovenke, živeči v okrožju Slovenskega doma ali pa splošno: Naj si vzamejo v spomin, da je Slovenska šola edino sredstvo, ki posreduje v duši otroka, da ostane ne samo zvest svojemu narodu, ampak dobi tudi spoštovanje do staršev. Otroci, ki obiskujejo naše šole, so dostopnejši in bolj živahni za različne poklice v življenju. Kar starši danes dobijo za svoje otroke zastoj, ne bodo mogli kupiti pozneje, kajti naš prvi pesnik Valentin Vodnik je rekel:

Jablane, hruške in druge cepe, cepi v mladosti za stare zobe.

Vsak dan vidimo prilike v življenju, kako se maščuje pomanjkljiva vzgoja, velikokrat tudi nad starši. "Vzgojimo našo mladino sebi!" In storili bomo dolžnost svojo. Omenjena šola ima v nedeljo 10. julija izlet, od katerega je odvisna tudi bodočnost šole same. Prihodnje leto se prične z več razredi, ki bodo prirejali po možnosti tudi nastope v dvorani na različnih

EUCLID RIFLE and
HUNTING CLUB.

J. D.

Mislím, da naše fantje niso posebno dobro zapisani v nebesih, ali pa fantje od ostalih dveh strelskih klubov, ker v ponedeljek, ko bi bil moral biti po vseh kolektarjih in pratkah najlepši dan v letu, je tako kazalo, kot bi si bila jug in sever v lase skočila. Namesto, da bi hodili po strelišču goloroki kot mladiči v starem kraju, smo si zapenjali suknje in se tiskali v vseh sedem gub. Sobrat Miller od Rainbow kluba je celo prišel k streljanju v robarjih, ker je gotovo mislil, da bo gazil v celo domov grede.

Vendar nam je dež prizanesel, samo sapa je vihrala po golobih, da reveži niso vedeli kam bi leteli. To je hudo narobe hodilo našim fantom, ki ne streljajo drugače kot v najlepšem vremenu. Sapa in edino sapa je bila kriva, da smo zafedrili prvo mesto. Tako pravijo nekateri. Drugi pa pravijo, da nalašč od Rainbow kluba je celo prišel k streljanju v robarjih, ker je gotovo mislil, da bo gazil v celo domov grede.

Najbolj se je moško odrezal cvetličar France Jelerčič, ki je bil tako komod, da niti nabojev ni hotel devati v flinto. To delo mu je moral opravljati Jim Sepic. Jelerčič je samo prožil.

Zahteval je celo, da bi ga v avtomobilu vozili od enega "postn" do drugega, čemur smo se pa uprli.

Piknika se je udeležilo veliko ljudi, ki so vneto zasledovali potek tekme. Dobre strelce so nagradili s živahnim odobravanjem, slabe pa s škodoželjnim smehom. To da nekateri več poguma, drugim pa se pa še bolj roke tresejo, ker se boje kritike z galerije.

Kislo vreme je vplivalo na grlo, da ječmenovec ni šel tako v slast, kot bi se to pričakovalo. Meni se je to dopadlo, ker se ni bilo treba drenjati pri bari. Tam je kraljeval France Močilnikar, ki je kelnar po božji volji. Na nos te pogleda, pa ti natoči tega ali onega, pa je vselej prav. Vsaj kolikor sem jaz videl, ni nihče vrnil pijske nazaj. Zenske so bile pa pri telesnih dobrih delih in rezale velike porcije, da ti je kar roka omahnila pod velikim sendvičem. Ena se mi je sicer do smrti zamerila, ko mi je ponudila ajkskim, ko bi morala vendar že po mojem nosu in celi peršoni videti, da jaz nisem prišel v Ameriko ajkskim litet.

Kako je bilo pa kaj s petjem, ne vem. Dokler sem bil še pri pravi pameti, vem da se ni pelo. Sicer je Jože Petrič dvakrat zini in nagnil glavo nazaj, pa sem ga vselej pravočasno ustavil in ga potolažil, da pozneje, pozneje.

Najbolj je bil srečen ta dan naš blaginjak Marn, ki mu po streljanju ni bilo treba pobirati nerazbitih golobov.

Izid streljanja je bil sledeč: St. Clair Rifle klub 192, Euclid

Rifle klub 166, Rainbow klub 157. Posamezni klubi so pa takole streljali:

St. Clair Rifle klub:

Turšič	24
Penosa V.	21
Dolenc S.	19
Glazar	20
Sietz	21
Novak J.	18
Kren	8
Malovašič	17
Novak A.	24
Urankar A.	20

192

Euclid Rifle klub:

Sepic	21
Mandel	17
Gole	16
Dolenc J.	15
Mrakar	21
Janževič	15
Marn	11
Bruss	14
Petrich	17

192

Leonardi

19

166

Rainbow klub:

Glavič Joe	20
Hočevan	15
Russ Joe	19
Miller Joe	18
Fortuna	13
Novak R.	13
Jazbec st.	17
Jazbec ml.	13
Kic	15
Glavič F.	14

157

Nagrade so dobili za najboljši streljanje: Turšič, Novak Anton in Seitz od St. Clair Rifle kluba; Glavič Joe, Russ Joe in Miller Joe od Rainbow kluba. Sedaj se bomo še dvakrat udarili: enkrat na strelišču St. Clair Rifle kluba, enkrat pa pri Rainbow klubu. Bomo videli, kdo bo takrat zastavo nosil!

Vesti iz domovine

—Hudo neurje na Dolenjskem. Nedavno je zadela del Dolenjske huda nevihta. Najhujše je bilo nad delom mokronoške doline, kjer je padala toča v debelosti srednjih orehov in potolkla poljske rastline. Zlasti so po toči trpele vasi Sv. Križ, Gorenja vas in Log. Med neurjem je tudi strašno treskalo in je strela udarila v kozolec pri mokronoškem pokopališču, last Ljudske posojilnice v Ljubljani, in ga upepelila. Strela je udarila tudi v strelovo stolpa podružnice sv. Florijana, sodne palače in tvmrniškega dimnika, kar pa ni povzročilo škode. Nadalje je strela oplazila kozolec posestnika Gučnika pri Sv. Križu in hišo "pri Gregoričih" ob poti na kolodvor, a ni bilo večje nesreče. Hudo neurje s treskanjem je bilo tudi v Višnji gori, št. Vidu pri Stični in tam okrog, vendar ni bilo toče.

—Smrt zaslužnega Sodražičana. V častiljivi starosti 84 let je umrl v Sodražici g. Jurij Drobnik, ugleden sodražički gostilničar in posestnik. Bil je pred vojno celih 18 let župan sodražičke občine in po vojni nekaj časa gerent. Kot dolgoletni čestni odbornik in načelnik ima velike zasluge za gradnjo nove ceste Sodražica—Loški potok. Bil je vedno odločen naprednjak.

—Boj dečka s cigani. Iz Banjaluke poročajo o veliki drznosti neke ciganske tolpe, ki je pri belem dnevu na cesti hotela ugrabiti drugošolca Hamdijo Sehića. Ker se vrši 19. t. m. v Banjaluki velik sejem, je prišlo tja mnogo ljudi, in seveda tudi razne ciganske tolpe, ki ob takih prilikah preže na svoje žrtve. Tako so se te dni peljali skozi Banjaluko na vozu štirje cigani. V ulici Majdan so opazili cigani Hamdija in ga poklicali k vozu. Dečko se jim je klid hudega sluteč, približal, misleč, da ga bodo vprašali za pot. Toda cigani so planili nanj, ga potegnili na voz in poglani konje v dir. Deček se je ves čas boril z njimi in v neki bolj obljubljeni ulici se mu je posrečilo, da se je zmuznil z voza in je ubral, kar so ga nesle pete proti domu. Cigani se mu niso upali slediti. Ves iz sebe je dečko pritekel domov, kjer je padel na posteljo. Do sedaj še ni mogel izpregovoriti niti besedice. Ljudje, ki so dogodek videli, so brž

obvestili orožništvo, ki je takoj začelo zasledovati drzne cigane in jih tudi kmalu ujelo. Oddali so jih že sodišču. Razen tega je mestna policija sklenila aretirati vse cigane, kar jih je v mestu in jih nato izgnati.

—Sina prodal ciganu za konja. Policija je aretirala cigana Dimitrija Jovanovića, rodom iz Erduta. Cigan je zjutraj hodil po Osjeku, vodeč za roko 12 letnega dečka, na katerem se je videlo, da je od kmetijskih staršev. V neki družbi je cigan izjavil, da je tega dečka zamenjal za konja. Policija je za to zvedela in aretirala cigana. Cigan je na policiji trdil, da je bil ob neki priliki v družbi s kmetom Klemom v Sv. Ivanu Prigrevici. Klem mu je tožil, da ima polno otrok in da se nahaja v težkih materialnih razmerah. Ponudil je ciganu svojega 12 letnega sina Vendelina, če mu da zanj enega konja. Cigan je res vzel kmetovega sina in ga odvedel s seboj, konja bi pa moral ta dan v Erdutu izročiti kmetu. Policija je uvela preiskavo, da ugotovi, če gre res za tako čudno prodajo otroka, ali pa če je cigan otroka ukradel. Cigana so pridržali v zaporu.

—Smrtne žrtve Cerkniškega jezera. Lepa nedelja je izvalila mnogo izletnikov iz Cerknice in bližnje okolice k jezeru. Veselo je bilo razpoloženje kopalcev od vodi. Nenadno pa se je začel krik iz čolna nedaleč od brega. Kmalu se je zvedelo, da je izginil v vodi g. Anton Milavec, lesni trgovec in posestnik iz Dolenjske vasi pri Cerknici. Hitro se je pognal v vodo pri kraju nesreče poročnik Veljko Bogdanovič. Zaradi globine vode in ker ni bilo v bližini dobrih plavčev, ki bi mu mogli pri reševanju pomagati, je bilo vse prizadevanje zaman. Šele čez dobre četrt ure so dvignili iz vode truplo nesrečnega Milavca. Prisotni kopalci so se trudili mnogo časa, da bi z umetnim dihanjem obudili mlado življenje, toda bilo je že prepozno. G. Anton Milavec je bil star komaj 25 let. Pred dvema letoma je prevzel po smrti svojega očeta vodstvo lesne industrije, ki jo je vodil vzorno. Bil je delaven odbornik Sokola in krajevne organizacije JRKD v Cerknici. Obe organizaciji sta izgubili z njim dobrega člana in ga bosta zelo pogrešali.

Prekmurske novice

—Pred velikim dobrovoljskim zborom v Dolnji Lendavi. Glavni odbor Organizacije prekmurskih in medmurskih dobrovoljcev, ki so se v letih 1918. in 1919. s puško v roki borili za osvoboditev slovenskega Prekmurja in Medmurja izpod madžarske jarma, bo letos na izredno slovesen način proslavil praznik Vidovega dne. Priredil bo 28. in 29. t. m. v Dolnji

Lendavi jugoslovnski dobrovoljski narodni kongres, katerega se bo udeležilo okoli 3000 članov in, kakor se sodi, kakih 15.000 gostov iz vseh pokrajin naše države. Zastopana bodo tudi vsa važnejša državna oblastva.

—Vsa vas je zgorela. V noči nedavno je strešen požar uničil vas na Madžarskem blizu meje.

(Dalje na 3. strani).

Če verjamete al' pa ne.

Neki meščan, kateremu se neki odlok mestnih councilmanov ni zdel po godu, se je javno izrazil, da je polovica councilmanov oslov. Brumni mestni očetje so si to razlajljivo izjavo tako vzeli k srcu, da so poklicali razlajivca k sebi in mu zagrozili, da ga bodo tožili če ne prekliče. Meščan je bil pri volji in je dal v časopis sledečo izjavo:

"Tem potom slovesno izjavljam, da polovica naših councilmanov niso osli in sem jim hvaležen, da so odstopili od tožbe."

△ Nekemu vojaku je topovska krogla odbila obe nogi. Ko je prišel v bolnišnico k zavesti in je videl, da je brez nog, je globoko vzdihnil:

"Prav mi je! Tolikokrat sem priporočal Bogu svojo dušo in telo, na te preklete noge sem pa vedno pozabil!"

△ Kmečki hrust, ki se je rad pretepal po gostilnah, je moral na vojsko. Njegova žena je še več dni po moževem odhodu jokala in vzdihovala okrog hñse. Pa ji reče sosed nekega dne:

"Kaj se boš tako kisala. Saj v vojski vsaka krogla tudi ne zadene in tvoj mož se bo zopet povrnil zdrav domov."

"Saj mi ni toliko za moža, ta se bo že prebil skozi, ampak smilijo se mi ljudje, ki mu bodo prišli v roke!"

△ Poročnik postavi nekega vojaka na vrh hriba in mu reče: "Tukaj stoj in opazuj sovražnika. Si razumel?"

"Razumel, gospod poročnik." Čez pol ure pride poročnik nazaj in vidi, da vojak ne stoji na hribu, kakor ga je bil postavil, ampak pod hribom, lepo v zatíšju.

"Kako pa je to, da ne stojiš gori na hribu? Saj od tukaj sovražnika niti videti ne moreš?" ga ostro nagovori poročnik.

"Veste, gospod poročnik," se opravičuje vojak, "tako jezo imam na sovražnika, da ga niti videti ne maram."

△ Mesar je imel trgovskega prijatelja v drugem mestu, s katerim sta večkrat imela kako kupčijo. Kadar je bil kje kak večji sejem, je šel navadno eden teh mesarjev po živino in potem sta si živino razdelila. Tako je bil zopet eden teh mesarjev na semnju v Ljubljani. Ko je bil s kupčijo gotov, je poslal svojemu prijatelju brzojav sledeče vsebine:

"Jutri pridejo vsi prešiči na našo postajo, tudi ti bodi tam. Jaz se pripeljem šele jutri, ker osebni vlak ne prevzame volov. Slaba kupčija, govedo v ceni poskočilo. Toda kadar potrebuješ kakega vola, se zmisli name."

△ Slovenec, ki je bil v ruskem ujetništvu v Sibiriji, je pisal domov:

"Dragi starši! Jaz se nahajam sedaj v Sibiriji v ujetništvu in sem zelo zadovoljen. Imamo izvrstno hrano in v izobilju mehke postelje in stražniki z nami prav dobro ravnaajo. Moje prijatelja, ki je čisto drugače poročal, so danes zjutraj ustrelili."

△ Policaj je prijel nekega uzmo-viča na cesti. Na potu na stražnico je veter odnesel uzmo-viču klobuk. Pa reče tatič:

"Gospod policaj, počakajte malo, da skočim za svojim klobukom!"

"O, saj ne boš!" mu odgovori policaj. "Ti bi tekel za klobukom, jaz bi te tukaj čakal, ti bi mi pa ušel. Iz te moke ne bo kruha, ker jaz nisem tako salaminsko neumen kot si ti misliš. Napravila bova takole: ti boš tukaj počakal, jaz bom pa skočil za klobukom."

PREKMURSKE NOVICE

(Nadaljevanje iz druge strani)

Žrtev plamena je bilo 26 hiš z vsemi gospodarskimi poslopji in orodjem kakor tudi okrog 50 krav, svinj in konj. Dolnjelendavski gasilci so takoj nato odhiteli s svojo motorko v gorečo vas. Pridružili so se jim še drugi prekmurški gasilci s svojimi brigadnimi. Stražen je bil pogled z naše meje v smeri požara. Nebo je bilo daleč na okrog rdeče in vse okoliške vasi so bile razsvetljene. Še groznejši pa je bil položaj v vasi sami. Ko so gasilci šele ob 3. jutraj, ko je požar že ponehaval. Kako je požar nastal, se ne ve. Kakor domnevajo, si je neki posestnik sam zažgal svojo hišo, kar je prineslo strašno nesrečo.

—Bridka usoda tretjič oženega moža. Karel Zidar z Goričkega je mnogo hodil po svetu, doživel mnogo bridkosti in malo veselja, kakor je pač usoda vseh, ki so brez pravega doma in zaslužijo komaj toliko, da se za silo preživljajo. Pa si je le počasi prihranil majhno vsoto, za katero si je kupil kos zemljišča in si sezidal skromno hišico. Omislil si je k hiši tudi ženo, ki bi mu kaj pomagala nositi vse bridkosti v življenju. Pa ni imel sreče. Že po nekaj letih mu je žena umrla. Poročil se je drugič. Ali mu je druga žena pogostila ali kaj, se ne ve. No, begnila ali kaj, se ne ve. No, pred kratkim pa je stopil še tretjič pred oltar kljub svojim šestim križem. Prav nič se ni počutil starega ob 30 let mlajši ženi. V početku je bil zakon še dokaj miren. Mlada žena se je držala tako, da Karla nikakor ni hotel verjeti govoricam sosedov, češ, da gleda žena za fanti. Pred dnevi pa je prišel neki fantek k njemu na polje, kjer je delal, ter mu zaklical, naj hitro pride domov, če hoče kaj videti. Starec se je vrnil k hiši. Ko pa stopi v sobo, je našel svojo ženo v objemu z nekim fantom. Brez besede je skočil k njej ter jo udaril po obrazu. Oba mlada pa na njega. Žena je nekje našla kolec, s katerim je začela udrihati po njem, fant pa je mlátil s pestmi tako dolgo po njem, da je starec obležal na tleh brez zavesti in ves krvav. Sosedje, ki so prišli zaradi kričanja k hiši, so spravili občutno poškodovanega moža v murskosobosko bolnico, ker bo poškodovanec moral precej dolgo časa zdraviti hude rane na glavi in na prsih. Huda žena in njen ljubimec bosta pa imela opravka s sodniki.

—Umor prekmurskega delavca v Avstriji. V Furstentfeldu blizu avstrijsko-madžarske meje so ob neki Bistrici našli umorjenega mladeniča, v katerem so ugotovili poljskega delavca Aleksandra Smogiča iz Prekmurja, ki je bil dolgo časa zaposlen pri posestnici in gostilničarki Preismuthovi v vasi Speltenbachu. Mladi 22 letni prekmurški delavec je bil na najboljšem glasu zaradi svoje pridnosti in treznosti, 14. junija pa je naenkrat zapustil svojo službo, ki bi jo lahko obdržal še dolgo časa. Blizu trupa so našli močan zakrivljen nož, kakršnega uporabljajo kmetje za obrezovanje drevja. Našli pa so tudi nahrbtnik, poln obleke. Orožniki so dognali, da se je tak nož uporabljal na neki kmetiji v vasi, kjer je bil dolgo časa zaposlen nesrečni Smogič. Ko so vsi preiskavo usmerili po tej sledi, so že v teku enega dne dognali, da se je prekmurški delavec v zadnjem času pajdajšil s hlapcem Francem Artingerjem. Pri tem hlapcu, ki je bil znan kot zapravljivec, so našli novo obleko, nove čevlje in še marsikaj, kar je potrdilo sum, da si mož tega ni pridobil po pošte-

nem potu. Ko so ga prijeli, je Artinger priznal, da so pri njem najdene reči res last dobrega znanca iz Prekmurja, ki pa da jih je njemu oddal v shrambo sosedov hlapca Fran Hutter. Po tej izpovedi so orožniki takoj aretirali tudi Hutterja, ki je tudi zatrdel, da mu je vse to izročil Smodič sam, ko je zapustil svojo službo in si hotel poiskati neko drugo zaposlitev. Medtem je raztelesenje ugotovilo, da je bil nesrečni Smodič umorjen na najstrašnejši način. Na glavi in temenu je imel 12 hudih ran, povzročenih z nekim ostrim in težkim predmetom. Sklepa se, da je bil udarjen stoje in potem ko je že umiral, vržen v veliko mlako ob reki. Ko sta bila pred mrtvašnico privedena od orožnikov oba osumljenca, je bila tam zbrana velika množica iz kraja in okolice, katero so orožniki s težavo krotili, da ni navaila na aretiranca. Pred razmesarjenim truplom žrtve je Artinger priznal in tudi opisal roparski umor. On in Hutter sta že pred tedni prigovarjala Smodiču, naj zapusti svojo službo, češ, da imata zanj pripravljeno boljšo zaposlitev blizu Grada. Smodič se je dal pregovoriti in na usodni večer so se vsi trije podali na pot. Precej daleč od vasi Speltenbacha so prenočili, na vse zgodaj pa so pod vodstvom Hutterja nadaljevali pot ob Bistrici. Naenkrat je stopil Hutter h košati vrbi ob vodi, da bi si odrezal palico, ter je prosil Smodiča, naj mu pomaga. Ko se je Smodič oprijel veje, ga je Hutter z nožem usekal po temenu. Usekal ga je večkrat. Artinger pa pravi, da on pri tem ni pomagal, pač pa je potem skupno s Hutterjem zavlekel žrtev v mlako, ki je bila globoka največ 30 cm. Hlapec Hutter, ki je glavni izvršitelj tega strašnega roparskega umora, je tudi pred truplom svoje žrtve in pozneje ob reki, kjer so našli Smodičovo truplo, zatrdel, da je nedolžen. Pri teh zatrditvah se je posebno opiral na dejstvo, češ, da nahrbtnik, v katerem so našli obleko in drugo imovino nesrečne žrtve, ni njegov, in da se je blizu umorjenčevega trupa našel tudi klobuk, ki ni pripada ne žrtvi ne kateremu od obtoženec. Orožništvo pa je rešilo tudi to uganko ter ugotovilo, da je klobuk eden od morilcev vrgel nalašč tja, da bi zavedel preiskavo v napačno smer. Smodiču je namreč njegov brat, ki je dolgo časa kot sezonski delavec delal v Franciji, pri zadnjem obisku podaril klobuk, ki še ni bil nošen in ki je imel tudi znamko francoske tvrdke. Dalje so orožniki dognali, da je ta nahrbtnik neki tretji hlapec nekdanji posodil Hutterju. Tako je Hutterjeva krivda dokazana in bosta oba zločinca že dne izročena graškemu sodišču.

Odgovori na vprašanja

- Franklin Delano Roosevelt.
- Volga.
- Sacramento.
- Alfred Lebrun.
- Milton Grossman, Herman Finkle, L. Payne, Wm. Banick in Wm. Bundy.
- Jen.
- Leta 1453.
- Leta 1912.
- Leta 1929.
- Charles Curtis.

Princ Pu Yi bo postal mandžurski cesar

Harbin, 8. julija. Časopisje v tem mestu naznanja, da namerava japonska vlada razglasiti dosedanjega gubernerja province Mandžurije, princa Pu Yi, za mandžurskega cesarja. Že v prihodnjih tednih se pričakuje razglasila, ki spreminja provinco Mandžurijo v cesarstvo.

V Nemčiji je manjše število brezposelnih

Berlin, 8. julija. Tekom drugega dela meseca junija se je število brezposelnih v Nemčiji znižalo za 93.000. Skupno število brezposelnih znaša 5.476.000.

EARL DERR BIGGERS:

KITAJČEVA PAPIGA

"Jaz . . ." Kakor bi se iz sanj prebujal v resničnost. "Kaj sadim? Vsemogoče. Čudili bi se, pa Izajaja tudi!" Gamble pa je pogledal s tako ljubeznivim nasmehom, da si je milijonar skoraj opomogel in se zavedel. "Pojdite z menoj, če vas taka reč zanima. Vam nekaj pokažem!"

Gamble je stopil za njim na verando in Thorn je šel za njima. Bob je planil k telefonu klicat Willa Holfeya. "Poslušajte!" je prosil s pridruženim glasom. "Pravkar je Madden dobil po telefonu brzojavko, ki ga je zelo vznemirila. Ste li dovolj dobri s telegrafisti, da bi mogli o tem kaj več poizvedeti — seveda tako, da ne bo nihče kaj sumil?"

"Pojde! Dobri poštar mi vse pove. Ali vam čez nekaj minut lahko pozvonim?"

"Ravno sedaj sem sam. Če potem ne bom več, bom rekel, da želite govoriti z Maddenom. Potem si boste morali hitro kaj izmisliti. Če boste pa pohiteli, skoraj ne bo potrebno."

Ko se je okrenil, je opazil, da Ah Kim pospravlja mizo. "No, Charlie, kaj mislite o novem gostu v našem malem hotelu?"

"Ta gospod Gamble je na videz nedolžen kakor majsko jutro, se mi zdi."

"Res je. In sveto pismo tudi pozna."

"Pa nič nevaren in blag človek. Toda med njegovo pičlo prtljago je skoraj nova nabita pištola."

"Najbrž bo z njo streljal podganam v repe," se je posmejal Bob. "Ne, nikarte ga sumičiti! Najbrž je kak strahopetec, ki verjame vse, kar mu kažejo po kinih. In se je skrbno oborožil, da bi se v tej divji deželi mogel braniti. Sicer pa je Madden pravkar po telefonu sprejel brzojavko, kakor je videti s precej neprijetno vestjo. Holley poskuša izvedeti vsebino. Če telefon zazvoni, pojdite, prosim, na verando in me kako opozorite, ko bi kdo prihajal."

MR. RUDOLPH PIRC

Na sliki vidimo mladega Rudolpha Pirc-a, sina poznane družine Frank Pirc na 1629 Ridge Ave., North Braddock, Penna. Rudolph je pravkar izvršil z odličnim uspehom College of Pharmacy, in je bil tudi ves čas svojih študij odličnjak, kar je pač redka izjema med višješolskimi dijakmi. V priznanje svoje marljivosti in znanja, je bil na kolegiju dvakrat odlikovan z zlato svetinjo. Za svoje izvrstno učenje je dobil tudi stipendijo, ki ga je opravičevala za en šolski termin k prostem potoku. Njegova sestra Genevieve, se je pred nekaj dnevi mudila v Clevelandu na poročnem potovanju. Poročila se je z izvrstnim slovenskim mladeničem Mr. Safran iz North Braddocka. V Clevelandu sta obiskala več svojih sorodnikov in znancev, zlasti pa družino Mr. Somrak. Mlademu učenjaku naše iskrene čestitke in enako tudi staršem!

Molče je Kitajec nadaljeval svoj opravke pri mizi. Nekaj minut kasneje se je zopet oglašil telefon. Bob je pohitel k telefonu ter položil roko na zvočnik, da uduši zvok. Chan je odšel na verando.

"Da, Holley!" je tiho govoril mladenič. "Pravi! Ampak zanimivo je to, kajne? Drevo pride! Lepa hvala, dragi prijatelj!"

Odložil je slušalo in Charlie se je vrnil. "Novica! Brzojavila je Evelina Maddenova. Najbrž se je že naveličala še dalje čakati tam v Denveru. Brzojavila je iz Barstowa. Mlada gospodična se pripelje drevi ob šestih in štirideset v Eldorado. Najbrž bom moral iz sobe in sploh odtod."

"Gospodična Evelina Maddenova?" je neverjetno ponovil Chan.

"Resnično—Maddenova edinka. Prevzeta lepota. Spoznal sem jo v San Francisku. Ni čudno, da se je Madden zavzel, kajne?"

"Tale farma morilcev kajpada ni bivališče za gosposko, razvajeno gospodično."

Bob je vzdihnil. "Nov zapletljaj. Stvar se razvija, midva pa ne prideva do cilja."

"Še enkrat moram prositi: Vadijte se v kreposti, v kateri ste tako slabo izurjeni, v potrpežljivosti. Skoraj bodo naši upi veselejši. Ženska roka . . ."

"Ta ženska roka pomeni ozeblino! Stavim z vami, Charlie, niti solnčno pripekanje v puščavi ne b ootajalo Eveline Maddenove."

(Dalje prihodnjic.)

DNEVNE VESTI

Sin bogatina odpeljan in zopet vrnjen

St. Paul, Minnesota, 8. julija. Haskell Bohn, 20 let star, sin bogatega tovarnarja, ki je bil pred 6. dnevi odpeljan, se nahaja zopet pri starših. Tekom ujetništva pravi, da je dobival dobro hrano in cigarete, kolikor je hotel. Le oči je imel zavezane. Oče je dobil poziv, da plača \$35.000, kar se je najbrž zgodilo. Ponoči so sina banditi peljali na javno cesto, ga deli iz avtomobila, mu stisnili bankovce za \$20.00 v roke in se odpeljali. Haskell je dospel do nekega farmarja, ki je poklical policijo.

Proslava četrtega julija je bila koristna

Port Jervis, N. Y., 8. julija. Pred enim letom je William Jones, 50 let star, zgubil dar govora. Niti besede ni mogel odtedaj spregovoriti. Zadnji ponedeljek pa so poredili dečki v proslavo 4. julija eksplozivni za njegovim hrbotom tri ogromne rakete. "Prokleti norci!" je prišlo Jonesu iz ust, in otedaj zopet dobro govori!

Listnica uredništva

Ponovno opozarjamo društvene tajnike, da nikakor ne moremo sprejemati med "novice" pozive tajnikov, da se članstvo udeleži redne mesečne seje. Pomislite, da je v Clevelandu 300 slovenskih društev, in kam bi prišli z novicami, če bi za vsako društvo tiskali poziv na prvi strani lista, da se člani udeležijo seje! In ako to storimo za eno društvo, moramo za vsako drugo, torej prosimo, naj tajniki nikar ne zahtevajo, da se poziv k rednim sejam tiska med novicami pride le, če se vrši izvanredna seja. Prosimo še enkrat tajnike, da upoštevajo, da poziv k redni seji je oglas, ne pa novica, in se bo računal kot oglas. Kdor ne bere oglasov, tudi novice bral ne bo.

MALI OGLASI

Izvrstna prilika

Naprodaj je skoro nov Victor radio aparat z gramofonom in ploščami. V najboljšem stanju. Proda se zelo poceni. Istotam so naprodaj tudi štiri oleandre. Vprašajte pri Ig. Slak, 1158 E. 60th St.

Naznanilo in zahvala

Tužnim srcem naznanjam vsem prijateljem in znancom, da je kruta smrt iztrgala iz naše srede nepozabnega očeta

Anton Brzin-a

ki je po dvamesečni bolezni, previden s sv. zakramenti, v starosti 57 let, za večno zatisnil trudne oči dne 5. junija. Iskrena zahvala za vence položene ob njegovi krsti in sicer: društvu sv. Janeza Krstnika, št. 71 JSKJ, N. Y. C. Iron House, dr. Chas. Lesjak, dr. A. Lavrič, dr. L. Champe. Zahvala darovalcem za sv. maše: Mr. in Mrs. M. Martič, Mr. in Mrs. J. Koren, Mrs. R. Krall, Mr. in Mrs. L. Novak, Mr. Tony Beck. Iskrena zahvala za brezplačne avtomobile Steve Mandich, Chas. Lesjak, Jos. Mr. gole, Martin Vinšek, Tony Lavrice, James Nanigar, Frank Kovach, Jos. Čebular, Frank Ivančič, James Mansour. Iskrena zahvala Jos. Žele in Sinovi pogrebniemu zavodu za krasno urejen pogreb.

Bridka bila je ločitev
Grenko bilo je slovo,
Ko te v rakev položili
ter odnesli tja v zemljo.

Spavaj mirno v tuji zemlji, saj se zopet snidem nad zvezdami. Žaljuči ostali: Anton, Joseph, Frank, sinovi, Mary, hči, Anton, vnuk.

Pozor!

Članice društva Collinwood Hive, št. 283, The Mactabees, se naznanja, da se gotovo udeležijo seje v ponedeljek, 11. julija, ker je seja zelo važna! — Tajnica.

Išče se

stanovanje, dve ali tri sobe, med 61. in 79. cesto. Kdor ima kaj naj pusti naslov v uradu tega lista in naj navede tudi, koliko je rent.

V najem

se da stanovanje, šest sob, na 1275 E. 61st St. Vse ugodnosti. Furnez, kopališče. Vpraša se na 1207 E. 61st St. (162)

Pozor!

Članom društva Najsvetejšega imena fare sv. Kristine se naznanja, da bo četrtno svetlo obhajilo za naše društvo v nedeljo, 10. julija, in sicer pri prvi sv. maši ob 6. uri jutraj. Zbirali se bomo v dvorani in potem skupno odkorakali v cerkev. Prošeni ste vsi člani možje-farani, da se nam pridružijo. Pozdrav — Frank Hochevar, tajnik.

Preselitev!

Čenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem se preselil iz dosedanjih prostorov na 1192 Norwood Road, v nove prostore na

6735 St. Clair Ave.

in se vljudno priporočam vsem novim in starim odjemalcem za fino popraviljanje čevljev.

Jerry Krašovec (161)

V najem

se da lepa koča za majhne parties, tudi prostor za piknike z veliko plesno dvorano. Enajst milj od Public Square. Jako poceni. Vprašajte pri Frank Mer-var, 5921 Bonna Ave. (Sat.x)

Pridna mladenka

Slovenka, ki je dovršila višjo šolo, bi rada dobila primerno delo v kakem uradu, pripravna in zmožna je tudi za pomoč v trgovini, ali pa sprejme kako primerno hišno delo. Kdor ima kaj primerne, je prošni, da pusti naslov v uradu tega lista. (162)

SLOVENSKA BRIVNICA Z DOBRO
POSTREŽBO
F. A. GREDENC
6124 ST. CLAIR AVE.

Leopold Kushlan

SLOVENSKI
ODVETNIK
Čez dan:
513 ULMER BUILDING
Zvečer od 6. do 8.
6411 ST. CLAIR AVE.
Soba št. 7 Tel. HEND. 5195
Ob sredo zvečer na
837 E. 237th St., Euclid, O.
Tel. KENmore 4458
Tel. CHerry 3982

NATIONAL

WATCH & JEWELRY REPAIRING
J. C. BUKOVEC, lastnik
v Slov. Nar. Domu, soba št. 10.
6411 St. Clair Ave.
DELO IZVRSTNO IN JAMČENO

National Drug Store

6036 St. Clair Ave.
POD NOVIH VODSTVOM
Posebno znižane cene:

\$1.25	Trinerjevo vino	89c
75c	Rubbing alcohol, pt.	39c
25c	Choc. Ex-Lax	19c
75c	Flyosan	49c
75c	Witch Hazel, pt.	39c
30c	Bromo Seltzer	23c

ZASTONJ 50c vredna gumasta cevka k gumasti posodi za gorlo vodo, z vsakim nakupom \$1.00 ali več.

FLEET-WING

PERRY'S SERVICE STATION

6619 St. Clair Ave.

DOBER PREMOCI

Tožna postrežba!

The Hill Coal Co.

1261 MARQUETTE RD.

Stari Cimpermanovi prostori

HENDERSON 5798

FRANK ARKO, zastopnik

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoka žalost tarc naša srca, ko naznanjamo sorodnikom in drugim, da je poklical Bog k sebi našo preljubo soprogo, ozdravna mater

Anna Novak

rejena Novak, ki je mirno v Gospodu zaspala dne 11. junija 1932 v starosti 42 let. Pokojna je bila doma iz vasi Maj Koren, fara Krka, od koder je prišla pred 22 leti. Ranjka je bila članica društva Dom št. 25 SDZ in pevkega društva Zvon.

V dolžnost si stojimo, da se najprej zahvalimo Rev. John J. Omanu za cerkevne obrede ter Mr. Ivan Zormanu za lepo cerkveno petje. Iskrena hvala pogrebniku Mr. Louis L. Ferfolha za točno preskrbo in lepo vodstvo pogreba. Prav srčno se zahvalimo družini Mr. Louis Kastele in sosedom, ki so stali ob strani ob rjeni zadnji uri. Bog naj vam povrne vsem. Bog vam povrni molitve in daritve. Iskrena hvala članom društva Dom št. 25 SDZ, ki ste čuli pri pokopu in nam tako hujšali težko stanje vse dni žalosti, kakor tudi nosilem krste, ki so jo položili k večnemu počitku. Tako tudi vsem drugim, ki so jo prišli pokropiti in moliti za pokoj njene duše. Prav iz srca se zahvaljujemo pevskemu društvu Zvon, ki ji je zapelo žalostinke na domu.

Iskreno se zahvalimo darovalcem za sv. maše in sicer: Mr. Louis Lipnos Jr., družina Zupančič, Mrs. F. Jelusič, družina Joseph Zabukovec iz Collinwooda, družina Rudolph Sadar, družina Beechuks, Mr. John Hrevat, Miss Mary Frantič, družina John Breznikar, družina Rudolph Novak, Mrs. A. Logan, Mr. John Fortuna, Mrs. Francis Perko, Mr. in Mrs. Polde Mišmaš, Mrs. A. E. Fortuna, Mr. in Mrs. Mocič iz St. Clair Ave., Mrs. Lipnos, Mr. in Mrs. Tony Perko, družina Miklavčič, Nick Beechuk, družina Louis Kastele, Mrs. Rose Adler in Richman Girls from West Shop No. 2.

Hvala za darovane vence: družina Mr. in Mrs. Joseph Kováč, družina Mišmaš, družina Tony Miklavčič, družina Frank Miklavčič, družina Mike Fugel, družina Tony Novak, Mr. Nick Beechuk, Midnife Rangers, Mr. in Mrs. Jemec, Modern Maidens klub, društvo Zvon, društvo Dom št. 25 SDZ in Mr. in Mrs. Skok.

Prav srčno se zahvalimo vsem onim, ki ste dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu brezplačno. Ker ne vemo vsa njih imena, se vsem skupaj prav iskreno zahvalimo.

Če se je pomotoma kako ime izpustilo, prosimo da se nam oprestiti ter se prav tako iz srca zahvalimo. Končno pa še enkrat vsem skupaj prisrčna hvala.

Ti na nepozabljiva soproga in mati, počivaj v Bogu. Ostane nam vedno v spominu, dokler se ne združimo nad zvezdami. Bog Ti podeli večni mir in večna luč naj Ti svetli.

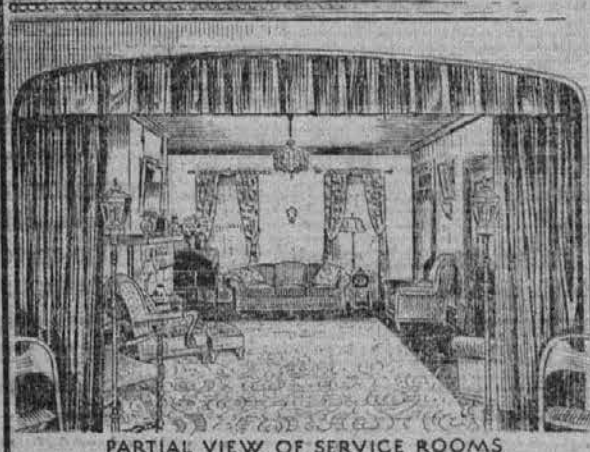
Žaljuči ostali:

IGNACE NOVAK, soprog, ROSE NOVAK, hčerka.

Morda bi kdo mislil

da je pri podjetju, kot je naše in z našim dobrim imenom za vestno, skrbno postrežbo, da morajo biti pogrebi pri Svetku dragi.

Toda temu ni tako. Mi smo bili pohvaljeni tako radi zmernih cen, kot fino kakovost naše postrežbe.

PARTIAL VIEW OF SERVICE ROOMS

AUGUST F. SVETEK

FUNERAL DIRECTOR

478 EAST 152ND ST.

KENMORE 2016

Zelena žaba

Za "Ameriško Domovino" priredil M. U.

"Da so ga resnično videli?" je vprašal Graham.

"Nu," je dejal Hendon ter namršil obrvi, "vprašanje je, kaj mislite z besedo 'resnično.' Ne-ka služkinja je dejala, da ga je srečala na trati pred hišo, a da ni vedela, da je bil tat. Človek si pač ne more priti na čisto. Bila je histerična, ko so jo našli — in ni mogla povedati ničesar jasnega. Skočili so pač k oknu — zunaj je bila tema — vendar trde vsi, da so videli iti nekoga preko trate — sledili mu, vendar zaman."

"Kaj se je zgodilo tedaj? Zakaj naj bi bilo dekle histerično? Mar jo je napadel ali kaj?"

"Ne," je dejal Hendon ter zaprl beležnico. "Pač pa trdi ona, da ni bil človek: da je bil ves zgrbljen in — kar ni prav lepo — da sploh ni imel obraza."

III.

V *Barranovem stanovanju*. Pri vratih Barranovega stanovanja je sprejel Grahama Wilkins, ki je bil pač pravi tip sluga. Stanovanje je bilo zelo razkošno, eno onih, ki so nestala v novjšem času na zahodni strani Londona, in, katera so kaj hitro zaslegli ljudje, ki si niso hoteli privoščiti cenejših. Najemnine so bile ogromne, a kljub temu niso bila stanovanja kaj prijetna. Od vseh strani so prihajali glasovi gramofonov, glasovirjev in radijev, tako da človek pač ne bi mogel računati s tako udobnostjo.

"Vprašal bom, dali je gospa Barran doma," je dejal Wilkins, čeravno je vedel, da je doma. "Ali se hočete potruditi tu sem?" Pri tem je odprl vrata v sprejemnico. Graham je mislil prvi trenutek, da ni v sobi nikogar in baš tako je mislil tudi Wilkins. Trenutno pa je vstalo od kamina dekle ter stalo precej zmedeno pred Grahamom. Ob pogledu nanjo so izginile stene — Graham je videl pred seboj zeleno trato, začel glasen krik hockey-igralcev in smeh deklet, a med njimi vesel, okrogel obraz, obdan po temnih kodrih, ustne napol odrpote, kakor bi vabile k poljubu. Pred njim je stal obraz, katerega je že vsa ta leta nosil v svojem srcu, podoba, ki je bila začetek življenja, obljuba lepe bodočnosti. Vizija pa je takoj izginila: pred sabo je videl sicer isto dekle, a bolj blede, spremenjeno. Izginili so kodri, lasje so bili sedaj gladki in velike temne oči so ga gledale polne začudenja. In z obraza je odsevala bledica. Preplašeno se je ozrla, kakor bi pričakovala, da pride kdo za njenim hrbtom. To začudenje, ta strah in presenečenje, pa sta trajala le par trenutkov. Nasmešnila se je prijazno ter mu prožila roko v pozdrav. "Gospod Graham! Izredno me veseli, da vas zopet vidim!" je dejala prijazno.

"Vi — Jaz — gospodična Baynes, to je vsekakor —" ošinil je s pogledom nje levo in se prepračal, da ni na njej prstanov, "zame veliko presenečenje."

"Mene pa zelo veseli. Kako ste me le našli?" je vprašala ona smehljaje. On bi se najraje sunil v rebra. Nobene romantičnosti ni bilo v tem srečanju, o katerem je on vsa ta leta neprestano sanjaril. Nekako ječal je, ko je dejal: "Resnici na ljubo: saj vas nisem našel. Iskal sem gospo Barran; niti vedel nisem, da ste vi tu."

Veseli izraz je izginil iz nje-nega obraza. Izpustila je njegovo roko. "Oh, saj res! Žal mi je, da sem bila tu. Pri Barranu sem le kot družabnica. Pač

"Bojim se, da vam tega ne morem obljubiti. Vidite, pišem pač detektivske povesti, a vse to izgleda tako tajinstveno zapeljivo."

Njen glas je izražal bol, ko je dejala: "Smejete se mi sedaj! Žal mi je, da sem govorila."

"Nadalje pa tudi, ako je že kaj narobe, kaj pa z vami? Morebiti lahko pomagam!"

"Ne skrbite zame." Stopila je od njega. "Prosim vas, pozabite, da sem vam govorila."

Nenadoma so se odprla vrata: vstopila je gospa Barran, smehljajoč se v pozdrav. Smehljaj pa je izginil, čim je ugledala dekle. Nato je stopila naprej.

"Pozdravljeni, gospod Graham. Zelo ljubezno, da ste se oglasili. Gospodična Baynes vas je gotovo medtem zabavala. Obžalujem, Wilkins je bil tako be-bast — spremili bi vas moral takoj, naravnost v mojo sobo."

Graham je gledal obe ženski. Violet je bila brezdvomno lepa. Ob strani one pa je nje lepota ginevala, kakor gine luč sveče ob močni električni razsvetljavi. Nje blede obraz in velike, temne oči so postale v navzočnosti očarljive Murriel Barran nekako vsakdanje. Murriel je imela svetle lase, ki so bili skrbno počesani, velike, modre oči. Občlena je bila v krasno in dragoceno popoldansko obleko, ki je kar zatemnjevala priprosto tajnično. Le mal zgrb obrvi je pričel, da ji je Violetina navzočnost neprijetna. Graham je skušal posredovati in je dejal: "Gospodična Baynes in jaz sva že stara znanca."

"Res? Kako zanimivo!" je dejala gospa Barran hladno-vkljudno ter takoj zaokrenila pogovor. "Pridite z menoj, gospod Graham."

Graham je videl, kako se je dekle zdrznilo, kako stoji pri mizi nepremično, s povešenimi očmi. Preveč je bil zmeden, da bi se poslovlil od nje. Odšel je iz sobe.

Svetišče gospe Barranove je bila svetla soba, povsod v njej mehki sedeži, mizice, blazine. Skatljia svalčice je bila na nizki mizici ob divanu, na katerega se je spustila gospa in kamor je s kretno povabila Grahama. "Pridite in poklepetajva nekoliko."

Graham je sedel. Zdelo se mu je pa krivično, da bi kar tako pozabil gospodično Baynes. Zato je dejal: "Gospodična Baynes je sodelovala v hockey-četi, katero sem jaz pred leti uril."

"O, da — zelo zanimivo!" Prižgala si je svalčico in ponudila tudi njemu. "Gospodična Baynes je tajnica mojega soproga — zelo sposobna, mislim." Nato se je okrenila k njemu z izrednim smehljajem. "Z vami pa res ne more človek nikdar priti v stik. Veste, prisostvovala sem vsem tekam, kadar ste igrali tudi vi — sicer ne da bi se bogve kako razumela na nogomet. Bili so časi, ko sem stala v dežju in čula, kako so vas vsi hvalili, kak izvrsten nogometaš ste — a kasneje sva si bila predstavljeni. Sedaj pa, pomislite, ste v resnici prišli k meni — in da govorite s tako revico, kakor sem jaz!"

To je bilo vsekakor drzno govorjenje. Nje obraz se je približal njegovemu, nje oči so strmele vanj, kakor bi ga resnično občudovala. On pa je postal zmeden, iskal je zaklona pri cigareti. "In čitela sem tudi vaše povesti," pri tem je položila svojo roko na njegovo. "Veste, vaše povesti so v resnici lepe." In vsakemu pisatelju godi, ko čuje hvalo svojih del, baš, kakor godi materi hvala njenega novorojenčka.

"Izredno me počaščate!" je dejal Graham.

"Zapljateljavi v vaših povestih so tako zanimivi — ampak, dragi moj, vaše ženske! Pokarati vas moram. Ne verjamem, da bi žensko niti zdaleka pojmovali!"

"Kaj pa naj bi bilo mojim ženskam?" se je smehljajl Graham.

"Niso resnične. In vse so si

enake. Vedno prispevajo le neke maslene punčke, ki nikakor ne sličejo modernim dekletom. Pa saj vam ni neprijetna tako mala kritika, kaj?"

"Vidite tedaj! Prepričana sem, da niste imeli nikdar v svojem življenju bolj intimnih odnosov s kak žensko!" Drzno izzivanje besed je bilo v popolnem nesoglasju z jasnim pogledom nje modrih oči, ki so bile uprte vanj. Tiho se je smehljajlala. "Ako vas ne bi poznala, bi si vas vsekakor morala predstavljati kot nekakega umetnika z dolgimi lasmi, ki sloni preko vaškega plotu, osmaguje za pastorjevo hčerko ter ji poje sonete. Morate se naučiti živeti, dragec — potem boste šele napisali imenitno knjigo." Pri tem je slonela naprej, nogo je imela uprto na blazino, a izpod krila je kukala podveza. "V resnici pa niste tak," je nadaljevala ter stisnila njegovo roko, "pač pa ste zelo lep mladenič — in močan! Ne bi hotela, da bi me vaše roke stisnile! Morate pa na vsak način zahajati čim več v družbo, družiti se z modernimi ljudmi. Nikar se ne zakrknite med vsakdanje pisatelje — to bi bil vaš konec."

"Gospa Barran, morate me pač podučiti," je dejal nepremišljeno Graham.

"Oh, za božjo voljo! Nikar me ne kličite 'gospa Barran.' Jaz sem Nick. Vsi me kličejo tako, a to, veste, radi moje sreče pri kartah. Pravijo namreč, da imam srečo starega Nick-a. Ženske mislijo, da sleparim. Vi pa ne mislite tako, kajne, gospod Graham?" — ali Jack — ali naj vas kličem Jack?"

"Seveda, ako vam drago. Seveda, ne mislim, da sleparite. Saj sem že igral z vami in proti vam."

"Kaj vam je ljubše? Z mano ali proti meni?" Bila je zelo

blizu njega, tako da je lahko čutil gorkoto njenega telesa. Izveže se je začul nek glas. "Proketo!" je zagodrnjala ter naglo sedla na drugi konec divana, medtem ko je potegnila obleko preko kolen. "Morate priti v Sussex, gospod Graham," je dejala naglo. "Moj soprog je prišel. V Sussexu bomo priredili zabavni večer. Saj boste prišli? Ne pozabite!"

Odprla so se vrata in vstopil je Barran. "Zdravo, Nick!" je

dejal in — obstal. Ona je poskočila. "Predstavljaj ti gospoda Grahama — pisatelja, kakor že veš, starega svojega prijatelja. Čakal je nate, a jaz sem ga skušala medtem kratkočasiti."

Trpko smehljajoč se, je dejal Barran, medtem ko se je ozrl po sobi: "Ali si ponudila gospodu čaja? Mar ga ni hotel?"

"Oh, dragec! Kako sem pozabljal! Pritisni na gumb, Jurij. Ali boš tudi ti?"

"Ne, hvala," je odvrnil Barran ter stisnil Grahama roko. "Jaz bom popil čašo žganja in soda-vode. Preživel sem strašen dan — saj veš — ona preiskava."

"Kaj se je zgodilo?" je vprašala gospa Barran skrbno.

(Dalje prihodnjič)

Pristopajte k domači organizaciji, k S. D. Z.

ALI VESTE? R. J. Scott

— DA IZGUBIVA SOLNCE SVOJO TEŽO RADI IZZAREVANJA IN SICER 360.000 MILLIJONOV TON NA DAN, ALI S 650 VEČKRATNO TEŽO KOT PADA VODA ČEZ NIAGAR-SKE SLAPOVE.

— da neka vrsta tarantule v tropičnih krajih lovi in žre male ptice.

— da je prvakinja v streljanju v Ameriki 9 letna deklica Gloria F. Rouse iz Raymore, Mo. Zadelo je tarčo 266 krat po vrstih in 96% strelav je šlo v sredino.

Copyright, 1932, by Central Press Association, Inc.

Piknik

SLOVENSKE
ŠOLE
SLOVENSKEGA
DOMA

se vrši

v nedeljo dne

10. JULIJA
1932

na

FRANK KAVŠKOVI
FARM
blizu Močilnikarja
PROSTA VOŽNJA

DR. J. V. ZUPNIK
zanesljiv zobozdravnik

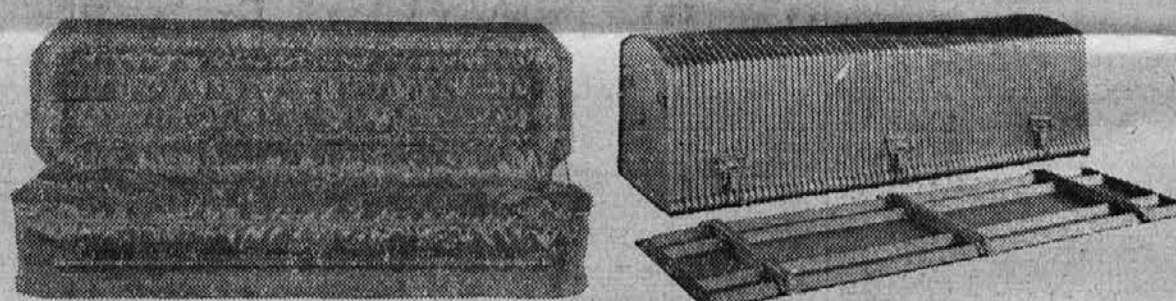
Mnogo let na istem mestu.
St. Clair vog. 62. ceste,
Vhod samo iz 62. ceste.
Knausovo postopje.

GOVORI SLOVENSKO

Uradne ure od 9. zj. do 8. zv.

OPRAVLJAMO LIKALNIKE, pralne stroje, elastične preproge in vse električne napeljave in naprave. Nizke cene. Solidna postrežba. Se pripravljamo našim ljudem za obila naročila.

JOHN TERČEK
15508 Holmes Ave.
LOUIS JERKIC
727 E. 157th St. Tel. Eddy 1756

\$48.00

\$25.00

ČUDOVITO NIZKI POGREBNI STROŠKI!

Mi vam oskrbimo pogreb po izredno nizkih cenah, a postrežba je vseeno prvovrstna. Pri pogrebu za \$165.00 dobite: najskrbnejše balzimiranje trupla, mrtvaški venec na hišna vrata, palme, lepo odprto krsto za \$48, kakor kaže zgornja slika, železno "bakso" mrtvaški voz, dva osebna avtomobila, in vso drugo tozadevno postrežbo. Oskrbimo vam pa tudi boljše krste in pogrebe, toda ob nepretiranih cenah.

Mi se ne poslužujemo nikakih agentov. Agentje pogrebne stroške samo povečajo. Invalidni voz kamorkoli v mestu, po dnevi in po noči, samo \$2.00. Pokličite nas v slučaju potrebe: ENDicott 4735.

Najvljudneje se vam priporočamo

Pogrebni zavod: FRANK ZAKRAJŠEK
1105 Norwood Road

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako ga
oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih!